

РЕШЕНИЕ

№ 2632

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2759** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е след като с определение № 2371 от 12.03.2024 г. на АС – Пловдив, постановено по адм. дело № 387/2024 г., делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – София град.

Предмет на спора е жалба, подадена от С. Д. С. Х., ЛНЧ – [ЕГН], чрез адв. Д. и адв. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0432-000035/21.01.2024 г., издадена от И. Г. Т. – полицейски инспектор към ОДМВР – П., РУ 01- П., с което е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена при допуснато съществено процесуално нарушение, а именно неосигуряване на преводач при съставяне на АУАН и издаване на ЗППАМ, съответно и нарушено право на защита на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д. и адв. К., които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена с присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – полицейски инспектор към ОДМВР – П., РУ 01 – П. – И. Г. Т., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпила молба – становище от 08.04.2024 г. от началника на Първо РУ – ОДМВР П., в което се оспорва жалбата, излагат се доводи по същество и възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага

становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В заповедта е посочено, че е съставен АУАН № GA 1054077/21.01.2024 г. против С. Д. С. Х., тъй като е установено, че същият на 21.01.2024 г. около 18:53 часа в [населено място], по път отворен за обществено ползване на [улица] до номер 80, с посока на движение от запад към изток, е управлявал личния си автомобил „Л. Р.“ с рег. № EU51 MON, след като е употребил алкохол. Оспорваният бил изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабричен № ARDM-0253, който отчетел резултат 1,06 промила на хиляда в издишания въздух. На нарушителя бил издаден талон за медицинско изследване № 0157108, който той подписал.

Процесната заповед е връчена лично на дата 24.01.2024 г. Жалбата до съда е постъпила на 07.02.2024 г., поради което е допустима за разглеждане.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – И. Г. Т. – полицейски инспектор към ОДМВР – П., РУ 01- П., който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 317з-3162/15.04.2022 г. на директора на ОДМВР – П..

При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В акта се съдържат фактически и правни основания за издаването му, нарушението е безспорно доказано, за което са налични писмени доказателства.

Като правно основание за издаването ѝ в заповедта е посочен чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, която разпоредба предвижда за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Следва да се има предвид също, че на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, а в случая от страна на жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства, годни да опровергават описаните в представения АУАН факти и обстоятелства. Поради това съдът намира, че не е оборена материалната презумптивна доказателствена сила на приложения към преписката акт и се констатира, че са били налице законовите предпоставки за налагането на принудителната административна мярка на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се запази живота и здравето на участници в движението и да се предотврати възможността за извършване на повторно нарушение от същото лице. Предвид наличието на надлежно събрани доказателства и изпълнени материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ, при издаване на административния акт са установени всички факти и обстоятелства от значение за случая.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Неоснователен е доводът на жалбоподателя относно неосигуряване на преводач доколкото при връчване на заповедта на 24.01.2024 г. срещу подпис, изрично е посочено „запознат лично със съдържанието на документа“, респ. същият е упражнил правата си в проведеното административно производство, включително оспорвайки го в настоящото производство. На следващо място, оспорващият е постоянно пребиваващ в Република България, което само по себе си е достатъчна индичия за това, че владее български език в някаква степен.

Съгласно чл. 23, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ за получаване право на постоянно или дългосрочно пребиваване чужденецът подава лично в дирекция "Миграция" или в сектори/групи "Миграция" при областните дирекции на МВР заявление по образец и документи съгласно правилника за прилагането на закона. Съгласно чл. 34, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ за получаване право на постоянно пребиваване чужденецът подава лично в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 4, към което прилага и изброените там документи. Образецът на заявлението по приложение № 4 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ е на български и английски език, като данните в него следва да се изписват само на български език. Същото следва да се подаде лично от чужденеца в дирекция "Миграция" или в ОДМВР. Освен това по делото е налице и подписано лично от оспорващия адвокатско пълномощно, което също е индичия за владееене на български език от негова страна.

Следва да се има предвид, че вземането на алкохолна проба с устройство Дрегер е способ, прилаган в целия ЕС, не само в България, поради което за жалбоподателя не се явява невъзможно да разбере естеството и целта на проверката.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че оспорващият не е бил лишен от право си на защита, тоест и изискването на чл. 8 АПК е спазено.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. От изложеното по горе става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. С

издаването ѝ точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на алкохол, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините.

Настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. С. Х., ЛНЧ – [ЕГН], подадена чрез адв. Д. и адв. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0432-000035/21.01.2024 г., издадена от И. Г. Т. – полицейски инспектор към ОДМВР – П., РУ 01- П..

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: